

การศึกษาสภาพและความต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

The Study of Training Condition and Needs on Physical Education Activity Management for Children with Special Needs of Undergraduate Students in Physical Education and Sports Science Program, Sakon Nakhon Rajabhat University

นิสาชล ภาวงศ์¹ จีรวัดน์ สัตถธรรม² นพรัักษ์ แกสมาน³

Nisachon Pawong¹, Jeerawat Sattham² and Nopparak Kaesaman³

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) วิเคราะห์ระดับความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป 2) เปรียบเทียบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษระหว่างนักศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน 3) วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ และ 4) เปรียบเทียบความต้องการฝึกอบรมระหว่างการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไปและเด็กพิเศษ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2564 จำนวน 92 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป ส่วนที่ 3 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ และส่วนที่ 5 ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษและข้อเสนอแนะ แบบสอบถามส่วนที่ 2-4 ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยมีดัชนี IOC เฉลี่ย เท่ากับ 0.93, 0.89 และ 0.97 ตามลำดับ และความเที่ยงตามวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .961, .949 และ .939 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ one-way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความรู้ความสามารถของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไปในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.71) 2) นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีต่างกัน มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางที่ระดับ .05 3) ระดับความคิดเห็น (ทางบวก) ของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.54) และ 4) จำนวนนักศึกษาที่มีความต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป (ร้อยละ 55.43) มากกว่าจำนวนนักศึกษาที่ต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ (ร้อยละ 44.57) เพียงเล็กน้อย

คำสำคัญ: สภาพ ความต้องการ พลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ

¹อาจารย์ สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Lecture, Program in Physical Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Assist. Prof., Program in Physical Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

³อาจารย์ ดร. สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, Lecture, Dr., Physical Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: นิสาชล ภาวงศ์, nisachon@snru.ac.th

รับเมื่อ 27 มิถุนายน 2566 แก้ไข 30 สิงหาคม 2566 เผยแพร่ 31 สิงหาคม 2566

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) assess the level of knowledge and ability regarding physical education (P.E.) activity management for non-special need children (NSNC), 2) compare the knowledge and ability in managing P.E. activities for special need children (SNC) among undergraduate students in different years of study, 3) analyze the level of opinions concerning P.E. activity management for SNC, and 4) compare the needs for training for managing P.E. activities for NSNC and SNC. The sample consisted of 92 undergraduate students in the physical education and sports science program at the Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University in the 2021 academic year. The research tool included a set of questionnaires, organized into five sections: Section 1 addressed general information, Section 2 examined knowledge and ability on P.E. activity management for NSNC, Section 3 covered knowledge and ability about P.E. activity management for SNC, Section 4 explored opinions toward P.E. activity management for SNC, and Section 5 covered additional information on the training needs on P.E. activity management and recommendations. The research instrument (sections 2 to 4) confirmed its content validity with the IOC index equaling 0.93, 0.89, and 0.97, respectively, and the reliability was calculated through Cronbach's alpha coefficient equaling .961, .949, and .939, respectively. Statistics for data analysis comprised percentage, mean, standard deviation, and One-Way ANOVA.

The results were as follows: 1) The students demonstrated a high level of knowledge and ability in managing P.E. activities for NSNC ($M = 3.85$, $S.D. = 0.71$), 2) There were significant differences in the overall knowledge and ability on P.E. activity management for NSNC among students in different years of study at the .05 level of significance, 3) The students expressed positive opinions with the P.E. activity management at a high level ($\bar{X} = 4.15$, $S.D. = 0.54$), and 4) The percentage of students requiring training in P.E. activity management for NSNC (55.43%) was slightly higher than that of their counterparts needing such training for SNC, which accounted for 44.57%.

Keywords: Conditions, Needs, Physical Education for Children with Special Needs

ภูมิหลัง

จากรายงานสถานการณ์คนพิการในประเทศไทยล่าสุด ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564 พบว่า ประเทศไทยมีคนพิการที่ได้รับการออกบัตรประจำตัวคนพิการ จำนวน 2,102,384 คน (ร้อยละ 3.18 ของประชากรทั้งประเทศ) ซึ่งเพิ่มมากขึ้นจากปี 2561 ที่มีรายงานคนพิการ จำนวน 1,947,218 คน ทั้งนี้ ภาคอีสานมีคนพิการมากที่สุดถึงร้อยละ 39.77 โดยคนพิการที่อยู่ในวัยเด็กและวัยศึกษา (0-21 ปี) มีอัตราส่วนของคนพิการทางสติปัญญามากที่สุด จำนวน 151,163 คน คิดเป็นร้อยละ 30.56 ของจำนวนคนพิการที่อยู่ในวัยเด็กและ

วัยศึกษาทั้งหมด (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2564, ออนไลน์)

จากข้อมูลสถิติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า สถานการณ์คนพิการในประเทศไทยมีความสำคัญอย่างยิ่งโดยเฉพาะการมีจำนวนคนพิการที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี การให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายของภาครัฐด้านคนพิการถือว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและรองรับปัญหาดังกล่าวถือว่ามีความสำคัญ เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะคนพิการที่เป็นวัยเด็กและวัยศึกษาซึ่งต้องได้รับการจัดการเรียนการสอนอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

วิชาพลศึกษาถือเป็นวิชาที่มีความสำคัญโดยตรงต่อการส่งเสริมพัฒนาการของคนที่เข้าระบบการศึกษาในโรงเรียน โดยเรียกกลุ่มคนเหล่านี้ว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือเด็กพิเศษ พลศึกษาเป็นกิจกรรมทางกายที่ก่อคุณประโยชน์ให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษในหลายด้าน ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานไปพร้อม ๆ กัน เป็นกิจกรรมที่ไม่เคร่งเครียด และยังช่วยให้การเรียนรู้ในเรื่องอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น (ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์ และโกวิท จอมคำ, 2561, ออนไลน์)

การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษหรือที่เรียกอีกอย่างว่า “บรรดิกการทางพลศึกษา” (Adapted physical education) มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยมีการวางแผน การประเมินผล การปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม ทั้งด้านกระบวนการสอน วิธีการสอน เนื้อหาวิชา หลักสูตร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อตอบสนองต่อความสามารถและความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ครูพลศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยปรับเปลี่ยนกิจกรรมพลศึกษา การออกกำลังกายและกีฬา มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนากล้ามเนื้อ ช่วยแก้ไขส่วนที่บกพร่อง และเสริมสร้างพัฒนาการทุกด้านให้เหมือนหรือใกล้เคียงความปกติมากที่สุด (นวรรตน์ หัสดี, 2559, หน้า 259)

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ปัจจุบันมีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป มีรายงานการศึกษาที่ระบุว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเห็นว่าการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาหลังเลิกเรียนมีความสำคัญในระดับมากที่สุด นักเรียนต้องการเป็นนักกีฬา ระดับชาติ และโรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษา (ปันดดา วงศ์จันดา, 2563, หน้า 52) จากการศึกษาดังกล่าวเป็นหลักฐานยืนยันได้ว่า พลศึกษาเป็นสิ่งที่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ความสนใจอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ได้มีการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาทางภาคเหนือของประเทศไทย พบว่า มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ จำนวน 78 โรงเรียน และมีเพียง 43 โรงเรียนที่มีครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่รับผิดชอบเด็กพิเศษ (ผกาวิติ สะภาคำ และกรรวิ บุญชัย, 2558, หน้า 150)

การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาดังกล่าว ทำให้ได้ข้อมูลที่สำคัญว่า การจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนยังไม่ได้เกิดขึ้นในทุกสถานศึกษาทั้งที่ควรจะเป็น และที่น่าเป็นห่วงไปกว่านั้น คือ มีครูพลศึกษาที่รับผิดชอบเด็กพิเศษ มีเพียงร้อยละ 60 ด้วยเหตุนี้เอง การให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูพลศึกษาให้พร้อมกับการสอนพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษจึงมีความสำคัญเทียบเท่ากับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป

จากความสำคัญและปัญหาที่ได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยการศึกษาสภาพและความต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ทั้งนี้ โดยหลักการแล้วครูและบุคลากรทางการศึกษา ควรเข้าใจบริบทและเป้าหมายของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อย่างแท้จริง เข้าใจพื้นฐานความเป็นมาของเด็กสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามศักยภาพของเด็ก (สุเชษฐ์ เรือนก้อน, พิระพงษ์ ลิทธิอมร และศิริวิมล ใจงาม, 2557, หน้า 46)

นอกจากนี้ เพื่อให้การศึกษาในครั้งนี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยจึงต้องการวิเคราะห์ระดับความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป ซึ่งเป็นการองค์ความรู้เดิมที่นักศึกษาได้รับการลงทะเบียนเรียนรายวิชาพื้นฐานทั่วไปในแต่ละปี รวมถึงวิเคราะห์ระดับความต้องการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไปและเด็กพิเศษ พร้อมทั้งเปรียบเทียบความต้องการฝึกอบรมระหว่างการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไปและเด็กพิเศษ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญและแสดงถึงความต้องการฝึกอบรมอย่างแท้จริงของกลุ่มตัวอย่าง

ผลของการศึกษาครั้งนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา ผู้ซึ่งจะเป็นครูพลศึกษาที่ดำเนินกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษในอนาคต และนำไปสู่การมีสมรรถนะที่สำคัญของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ระดับความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป ของนักศึกษสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

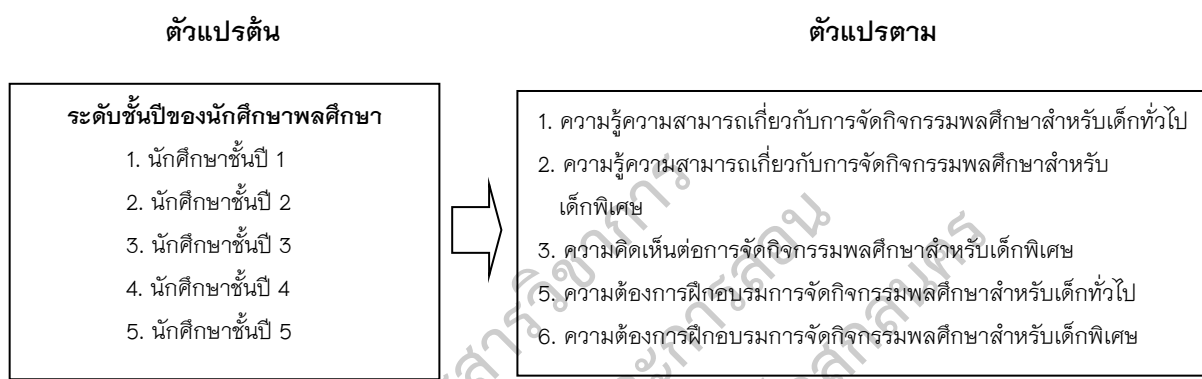
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ระหว่างนักศึกษในระดับชั้นปีที่ต่างกัน

3. เพื่อวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ

4. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการฝึกอบรมของนักศึกษาระหว่างความต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป กับสำหรับเด็กพิเศษ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้กรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2564 จำนวน 240 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2564 จำนวน 92 คน โดยขนาดกลุ่มตัวอย่างวิจัยคำนวณด้วยโปรแกรม G*Power Analysis การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

3. ขอบเขตเวลาในการวิจัย ทำการเก็บข้อมูลระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม

ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี

ส่วนที่ 2 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป ได้แก่ ความสามารถออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ความสามารถวัดและประเมินผล รวมถึงให้เกรดผู้เรียน ความสามารถบริหารจัดการชั้นเรียน ความสามารถนำเอาวิชาอื่น ๆ มาบูรณาการในการสอน ความสามารถสัทธิทักษะการเคลื่อนไหวหรือกีฬาในชั้นเรียน ความสามารถอธิบายองค์ความรู้ กติกา และเนื้อหาอื่น ๆ ในชั้นเรียนวิชา พลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลาง ฯ ความสามารถดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาในชั้นเรียน ความสามารถพัฒนาผู้เรียนทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหวจากการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ความสามารถนำเอาเทคนิคการสอนทั่วไปมาใช้ในวิชาพลศึกษา และความสามารถใช้อุปกรณ์เล็กทรอนิกส์ หรือเทคโนโลยีอื่น ๆ มาใช้ในการสอนพลศึกษา โดยเป็นแบบสอบถามประเภทมาตรประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย

และน้อยที่สุด ซึ่งได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยมีดัชนี IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.93 และความเที่ยงตามวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .961

ส่วนที่ 3 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รวมถึงสามารถพัฒนากิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมเฉพาะบุคคล ความรู้ด้านการสอนเด็กพิเศษในหลากหลายวิธี รวมถึงสามารถประเมินผลในวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างปลอดภัยสำหรับเด็กพิเศษ ความรู้ด้านจริยธรรมการสอนพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ และความสามารถในการนำเอาหลักการทางวิทยาศาสตร์ต่อการเคลื่อนไหวมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิเศษ โดยเป็นแบบสอบถามประเภทมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยมีดัชนี IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.89 และความเที่ยงตามวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .949

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยมีดัชนี IOC เฉลี่ยเท่ากับ 0.97 และความเที่ยงตามวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .939

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเพิ่มเติม ได้แก่ ความต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ และความต้องการต่อฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป รวมถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างผ่านการใช้โปรแกรม Google Form ได้แบบสอบถามที่มีข้อมูลครบถ้วน สมบูรณ์ และสามารถนำผลไปวิเคราะห์ได้จำนวน 92 ชุด จากทั้งหมด 95 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.84

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ One-way ANOVA

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

การศึกษาศาสนาและความต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ดังนี้ เพศชาย จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 73.91 เพศหญิง 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 อายุระหว่าง 19–23 ปี ($\bar{X}$ = 21, S.D. = 1.44) เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.91 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30 และ ชั้นปีที่ 5 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30

ส่วนที่ 2 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลของ ประคอง กรรณสูตร (2538) รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไปของนักศึกษา

ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป	ระดับความรู้ความสามารถ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สามารถออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน	3.66	0.77	มาก
2. สามารถวัดและประเมินผล รวมถึงให้เกรดผู้เรียน	3.67	0.89	มาก
3. สามารถบริหารจัดการชั้นเรียน	3.75	0.86	มาก
4. สามารถนำเอาวิชาอื่น ๆ มาบูรณาการในการสอน	3.72	0.80	มาก
5. สามารถสาธิตทักษะการเคลื่อนไหวหรือกีฬาในชั้นเรียน	3.96	0.82	มาก
6. สามารถอธิบายองค์ความรู้ กติกา และเนื้อหาอื่น ๆ ในชั้นเรียนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางฯ	3.92	0.85	มาก
7. สามารถดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาในชั้นเรียน	3.85	0.96	มาก

ตาราง 1 (ต่อ)

ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัด กิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป	ระดับความรู้ความสามารถ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
8. สามารถพัฒนาผู้เรียนทางด้านร่างกายและ การเคลื่อนไหวจากการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา	3.99	0.75	มาก
9. สามารถนำเอาเทคนิคการสอนทั่วไปมาใช้ ในวิชาพลศึกษา	4.04	0.75	มาก
10. สามารถใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือ เทคโนโลยีอื่น ๆ มาใช้ในการสอนพลศึกษา	3.95	0.80	มาก
รวม	3.85	0.71	มาก

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษามีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไปในภาพรวมระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.71) โดยค่าเฉลี่ยความรู้ความสามารถในการนำเอาเทคนิคการสอนทั่วไปมาใช้ในวิชาพลศึกษาสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.75) รองลงมา คือ ความรู้ความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหวจากการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.75) และความรู้ความสามารถในการสาธิตสาธิตทักษะการเคลื่อนไหวหรือกีฬาในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.82) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความสามารถของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ระหว่างนักศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน ดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความสามารถของ

นักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ระหว่างนักศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน
ทั้งโดยรวมและรายด้าน

การจัด กิจกรรม พลศึกษา สำหรับเด็ก พิเศษ	ระดับความรู้ความสามารถ					
	$\bar{X}$ (S.D.)					
	ชั้นปี 1 (n=24)	ชั้นปี 2 (n=16)	ชั้นปี 3 (n=22)	ชั้นปี 4 (n=15)	ชั้นปี 5 (n=15)	F (p-value)
1. ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเด็กที่มี ความต้องการ พิเศษ	3.38 (0.65)	3.06 (0.57)	3.86 (0.89)	3.73 (0.80)	3.80 (0.56)	8.62* (.005)
2. ความรู้ด้าน การสอนเด็ก พิเศษใน หลากหลายวิธี	3.33 (0.76)	3.06 (0.77)	3.77 (0.87)	3.93 (0.80)	3.73 (0.96)	9.49* (.018)

ตาราง 2 (ต่อ)

การจัด กิจกรรม พลศึกษา สำหรับเด็ก พิเศษ	ระดับความรู้ความสามารถ					
	$\bar{X}$ (S.D.)					
	ชั้นปี 1 (n=24)	ชั้นปี 2 (n=16)	ชั้นปี 3 (n=22)	ชั้นปี 4 (n=15)	ชั้นปี 5 (n=15)	F (p-value)
3. ความสามารถ ในการจัด การเรียน การสอนวิชา พลศึกษาอย่าง ปลอดภัย	3.46 (0.66)	3.31 (0.70)	3.73 (0.77)	3.93 (1.16)	3.93 (1.03)	5.81 (.138)
4. ความรู้ ด้านจริยธรรม การสอน พลศึกษา สำหรับเด็ก พิเศษ	3.54 (0.72)	3.31 (0.70)	3.95 (0.79)	4.13 (0.92)	4.07 (0.96)	12.50* (.015)
5. ความสามารถ ในการพัฒนา หลักสูตร พลศึกษา สำหรับเด็ก พิเศษ	3.33 (0.64)	3.13 (0.62)	3.73 (0.94)	4.00 (1.07)	3.93 (0.96)	11.39* (.012)
6. ความสามารถ ในการนำเอา หลักการทาง วิทยาศาสตร์ มาใช้ในการจัด การเรียนการสอน	3.46 (0.66)	3.31 (0.70)	3.73 (0.77)	4.07 (0.88)	4.00 (0.93)	9.33* (.024)
รวม	3.42 (0.68)	3.20 (0.67)	3.80 (0.84)	3.97 (0.94)	3.91 (0.90)	16.29* (.007)

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาที่เรียนอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบจำแนกตามรายด้านพบว่า มี 5 ด้าน ที่นักศึกษามีความรู้ความสามารถแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ (1) ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รวมถึงสามารถพัฒนากิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมเฉพาะบุคคล (2) ด้านความรู้ด้านการสอนเด็กพิเศษในหลากหลายวิธี รวมถึงสามารถประเมินผลในวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ (3) ด้านความรู้ด้านจริยธรรมการสอนพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ (4) ด้านความรู้ความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ และ (5) ด้านความรู้ความสามารถในการนำเอาหลักการทางวิทยาศาสตร์

ต่อการเคลื่อนไหวมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิเศษ ที่เหลืออีก 1 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างปลอดภัยสำหรับเด็กพิเศษไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษา

ต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ

รายการความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ	ระดับความรู้ความสามารถ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ เป็นเรื่องที่น่าสนใจ	4.15	0.66	มาก
2. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กทั่วไปกับเด็กพิเศษ	4.17	0.64	มาก
3. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ เป็นงานที่ท้าทายความสามารถของครูพลศึกษา	4.14	0.72	มาก
4. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ เป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนทุกคน (ไม่เฉพาะเด็กพิเศษ)	4.15	0.77	มาก
5. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ทำให้เด็กพิเศษเกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	4.20	0.67	มาก
6. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ เป็นสิ่งจำเป็น	4.20	0.70	มาก
7. ครูพลศึกษายุคใหม่ควรให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ	4.17	0.70	มาก
8. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา	4.04	0.66	มาก
9. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เช่น การออกกำลังกาย เฉพาะบุคคล	4.10	0.59	มาก
10. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ช่วยให้ครูได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเองมากขึ้น	4.18	0.65	มาก
รวม	4.15	0.54	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดเห็น (ทางบวก) ของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.54)

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการฝึกอบรมของนักศึกษา ระหว่างความต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป กับสำหรับเด็กพิเศษ ดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการฝึกอบรมของนักศึกษา ระหว่างความต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป กับสำหรับเด็กพิเศษ

ความต้องการต่อการจัดอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป	51	55.43
การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ	41	44.57
ความแตกต่างของความต้องการ	10	10.86

จากตาราง 4 พบว่า จำนวนนักศึกษามที่ต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป (ร้อยละ 55.43) มากกว่าจำนวนนักศึกษาที่ต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ (ร้อยละ 44.57)

นอกจากนี้ นักศึกษายังได้เสนอแนะเพิ่มเติม อาทิ ต้องการให้มีการจัดอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป และเด็กพิเศษที่เรียนอยู่ในชั้นเรียนเดียวกัน ต้องการได้รับความรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เด็กทั่วไปและเด็กพิเศษได้มีความรู้ความสามารถที่เท่าเทียมกัน ไม่แบ่งแยกกันว่าเด็กทั่วไปไม่ยอมเรียนกับเด็กพิเศษ และเด็กพิเศษ ไม่คิดว่าตนเองมีความรู้ความสามารถเพียงพอต่อการเรียนพลศึกษา และต้องการเทคนิคการจัดกิจกรรมพลศึกษาที่ทำให้เด็กทั่วไปและเด็กพิเศษเกิดความสุขสนุกสนาน มีความสุขและได้รับความรู้ในวิชาพลศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ระดับความรู้ความสามารถของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.71) โดยที่ด้านความรู้ความสามารถในการนำเอาเทคนิคการสอนทั่วไปมาใช้ในวิชาพลศึกษาสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านความรู้ความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนทางด้านร่างกายและการเคลื่อนไหวจากการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และด้านความรู้

ความสามารถในการสาธิตสาธิตทักษะการเคลื่อนไหวหรือกีฬาในชั้นเรียน ตามลำดับ

2. นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีต่างกัน มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางที่ระดับ .05

3. ระดับความคิดเห็น (ทางบวก) ของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.54)

4. จำนวนนักศึกษาที่มีความต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป (ร้อยละ 55.43) มากกว่าจำนวนนักศึกษาที่ต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ (ร้อยละ 44.57)

อภิปรายผล

การศึกษาสภาพและความต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีประเด็นที่น่าสนใจอภิปรายผลดังนี้

1. นักศึกษามีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไปในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.71) ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งองค์ความรู้จากรายวิชาพื้นฐานที่ได้ศึกษาส่งผลให้นักศึกษาเกิดความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไปได้ดี นอกจากนี้ เป้าหมายของสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครได้ผลักดันให้นักศึกษาพัฒนาสมรรถนะของตนเองให้เป็นครูพลศึกษาที่มีศักยภาพในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับ อัลลี สะฮ์ดี, สิทธิศักดิ์ บุญหาญ และจิตรตดา ธรรมเทศ (2562, หน้า 20) ที่ได้กล่าวถึงสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอนทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย 2) ด้านการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) ด้านการสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์ทั้งกับนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครูและผู้บริหาร 4) ด้านการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศและดิจิทัล 5) ด้านการพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา และ

6) ด้านการปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนและยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงด้วยเหตุนี้เองกลุ่มตัวอย่างจึงมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไปในภาพรวมจัดอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ ความสามารถในการสาธิตทักษะการเคลื่อนไหวหรือกีฬาในชั้นเรียนก็เป็นหนึ่งในสมรรถนะความรู้ความสามารถที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงที่สุด สอดคล้องกับ อภิวัฒน์ ปานทอง (2556) ที่ก่อนหน้านี้ได้ทำการทดสอบสมรรถภาพทางกายและพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และพบว่า ระดับสมรรถภาพทางกายรวมทุกรายการของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงอยู่ในระดับที่ดี ซึ่งข้อสรุปนี้อาจเป็นส่วนที่สนับสนุนผลการศึกษาได้ว่าการที่นักศึกษามีสมรรถภาพทางกายที่ดีและมีพฤติกรรมในการออกกำลังกายอย่างเหมาะสมก็จะส่งผลต่อความสามารถในการสาธิตทักษะการเคลื่อนไหวหรือกีฬาในชั้นเรียนได้ดีเช่นเดียวกัน

2. นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีต่างกัน มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจมีความเป็นไปได้ที่กลุ่มตัวอย่างหรือนักศึกษาจะมีองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษในแต่ละชั้นปีแตกต่างกัน เนื่องจากรายวิชาการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ที่เริ่มให้ลงทะเบียนเรียนตั้งแต่ชั้นปีที่ 2 เพราะฉะนั้นถ้าดูจากตาราง 2 จะเห็นได้ว่าเมื่อนักศึกษาเรียนชั้นปีสูงขึ้น ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษก็ยิ่งเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งก็รวมกับองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไปที่นักศึกษาได้เรียนในทุก ๆ ปี จึงทำให้เกิดการสะสมประสบการณ์และองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ สอดคล้องกับ นวรัตน์ หัสดี (2559, หน้า 259) ที่สรุปเกี่ยวกับความสามารถและหน้าที่ของครูพลศึกษาในการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษว่าจะต้องมีการวางแผนการประเมินผลการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม ทั้งด้านกระบวนการสอน วิธีการสอน เนื้อหาวิชา หลักสูตร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการจัดการเรียน การสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อตอบสนองต่อความสามารถและความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ครูพลศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักเรียนที่มี

ความต้องการพิเศษตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยปรับเปลี่ยนกิจกรรมพลศึกษา การออกกำลังกายและกีฬา มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนากล้ามเนื้อ ช่วยแก้ไขส่วนที่บกพร่อง และเสริมสร้างพัฒนาการทุกด้านให้เหมือนหรือใกล้เคียง ความปกติมากที่สุด ทั้งนี้ เป็นสิ่งที่นักศึกษสามารถเรียนรู้ได้ จากการลงทะเบียนเรียนในรายวิชาและเกิดประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น จากการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปี รวมถึงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จึงสอดคล้องกับผลการศึกษาที่นักศึกษชั้นปีที่ 4 และ 5 มีค่าเฉลี่ย ของคะแนนความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการ จัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษสูงสุด

3. ระดับความคิดเห็น (ทางบวก) ของนักศึกษาต่อการ จัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.54) ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างหรือนักศึกษาได้เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรม พลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ว่าเป็นองค์ความรู้ที่มีความสำคัญ เทียบเท่ากับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป ซึ่งจะ สังเกตได้จากข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างที่ระบุว่า ต้องการ เข้ารับการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป ร่วมกับเด็กพิเศษในกรณีที่มีการจัดการเรียนร่วม ซึ่งสอดคล้อง กับผลการศึกษาของ ผกาวดี สะภาคำ และกรรวิ บุญชัย (2558, หน้า 150) ที่ทำการศึกษาสภาพการจัดการเรียน การสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาทางภาคเหนือ ของประเทศไทย พบว่า มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็ก พิเศษ จำนวน 78 โรงเรียน และมีเพียง 43 โรงเรียน ที่มี ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่รับผิดชอบเด็กพิเศษ ซึ่งผลการศึกษา นี้สะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจของนักศึกษาต่อความสำคัญ ต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ เพื่อนำไปสู่ การส่งเสริมให้ครูพลศึกษาสามารถทำหน้าที่รับผิดชอบ เด็กพิเศษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. จำนวนนักศึกษาที่มีความต้องการฝึกอบรมการจัด กิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป (ร้อยละ 55.43) มากกว่า จำนวนนักศึกษาที่ต้องการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษา สำหรับเด็กพิเศษ (ร้อยละ 44.57) เพียงเล็กน้อยหรือแทบจะ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจมีความเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็ก ทั่วไป เนื่องจากนักศึกษายังอยู่ในระบบของการศึกษา หาความรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเอง ซึ่งโรงเรียนส่วนมาก จะมีเด็กทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ แต่ในขณะเดียวกันผลการวิเคราะห์

ในการศึกษาค้างนี้ ก็ชี้ให้เห็นว่า นักศึกษายังเห็นความสำคัญ ของการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเกือบเทียบเท่า กับความต้องการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษา สำหรับเด็กทั่วไป สอดคล้องกับ เบญจพร คำจันทร์ และรุ่งระวี สมะวรรณนะ (2560, หน้า 297) ได้สรุปถึงความสำคัญของการ จัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ว่าเป็นการกระทำ เกี่ยวกับความสามารถของบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ การเรียนรู้ และการพัฒนาเกี่ยวกับเด็กโดยกระบวนการ ตรวจประเมิน ป้องกัน ส่งเสริมและฟื้นฟูสมรรถภาพในสามารถ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ เพื่อให้บุคคลดำเนินชีวิตได้ตามศักยภาพ นอกจากนี้ ผลการศึกษายังสรุปว่า ด้านครูพลศึกษา ครูการศึกษาพิเศษควรเป็นผู้มีความรู้เฉพาะทาง และผู้ปกครอง ควรได้รับการจัดอบรมหรือการเข้าร่วมสัมมนาการจัดกิจกรรม สำหรับเด็กพิเศษ ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการศึกษาในครั้งนี้ที่ พบว่า ความต้องการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพลศึกษา สำหรับเด็กทั่วไปและเด็กพิเศษมีความใกล้เคียงกัน เพราะ ครูพลศึกษาจะต้องมีความรู้ความสามารถที่เพียงพอใน การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และจะต้องมีความรู้เฉพาะทางสำหรับการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษไปพร้อม ๆ กัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมการจัดกิจกรรม พลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษนั้นมีความต้องการเกือบเทียบเท่า กับหลักสูตรฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กทั่วไป ดังนั้นควรจัดให้มีการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษา สำหรับเด็กพิเศษ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เพิ่มพูน องค์ความรู้ที่สำคัญเกี่ยวกับบรรดิกการทางพลศึกษา อันเป็น ส่วนหนึ่งที่สำคัญของการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งความรู้ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะได้รับ ประกอบไปด้วย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ความรู้ด้านการสอนเด็กพิเศษในหลากหลายวิธี รวมถึง ความสามารถประเมินผลในวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อย่างปลอดภัยสำหรับเด็กพิเศษ ความรู้ด้านจริยธรรมการสอน พลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ความสามารถในการพัฒนา หลักสูตรพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ และความสามารถใน

การนำเอาหลักการทางวิทยาศาสตร์ต่อการเคลื่อนไหวมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิเศษ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาศภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของครูพลศึกษาในสถานศึกษา เนื่องจากการจัดกิจกรรม

พลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษที่ถูกต้องเหมาะสมนั้นมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาและเสริมสร้างเด็กพิเศษให้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และสติปัญญาที่ดีขึ้นได้

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ เช่น ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของนักศึกษาปริญญาตรี

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2564). รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย. เข้าถึงได้จาก https://dep.go.th/images/uploads/files/Situation_dep64.pdf 9 มีนาคม 2565.
- นวรรตน์ หัสดี. (2559). การสอนพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. *วารสารครุศาสตร์*, 44(2), 259-269.
- เบญจพร คำจันทร์ และรุ่งระวี สมะวรรณะ. (2560). การนำเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกที่มีระดับความสามารถปานกลางในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมในระดับประถมศึกษา. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 12(2), 292-306.
- ปนัดดา วงศ์จันดา. (2563). การส่งเสริมศักยภาพด้านพลศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์. *วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ*, 9(1), 44-55.
- ประคอง กรรณสูตร. (2538). *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ผกาวิดี สะเนาคำ และกรรวิ บุญชัย. (2558). สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคเหนือของประเทศไทย. *สัททอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (สทสมส.)*, 21(1), 145-159.
- ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์ และโกวิท จอมคำ. (2561). *กิจกรรมพลศึกษาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. เข้าถึงได้จาก <https://shorturl.asia/GiSO9> 9 มีนาคม 2565.
- สุเชษฐ์ เรือนก้อน, พิระพงษ์ สิทธิอมร และศิริวิมล ใจงาม. (2557). การพัฒนารูปแบบการบริหารการศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม. *วารสารคณะพลศึกษา*, 17(1), 40-51.
- อภิวัฒน์ ปานทอง. (2556). สมรรถภาพทางกายและพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2554. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 10(48), 1-6.
- อัสรี สะอีดี, สิทธิศักดิ์ บุญหาญ และจิตรัตตา ธรรมเทศ. (2562). สมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 1(4), 14-24.